

Bruksela, 1 czerwca 2015 r.
(OR. en)

9366/15

LIMITE

TELECOM 136
COMPET 289
CODEC 796

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2014/0185 (COD)

NOTA

Od: Prezydencja

Do: Rada

Nr poprz. dok.: 9027/15 TELECOM 123 COMPET 236 CODEC 744

Nr dok. Kom.: 11580/14 TELECOM 139 COMPET 437 CODEC 1567

Dotyczy: Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej program w sprawie rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych, przedsiębiorstw i obywateli (ISA2) Interoperacyjność jako środek modernizacji sektora publicznego
– Podejście ogólne

I. WPROWADZENIE

1. W dniu 4 lipca 2014 r. Komisja przekazała Radzie wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej program w sprawie rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych, przedsiębiorstw i obywateli (ISA2) Interoperacyjność jako środek modernizacji sektora publicznego (dok. 11580/14).

II. WNIOSEK PREZYDENCJI DOTYCZĄCY PODEJŚCIA OGÓLNEGO

2. Od czasu opublikowania wniosku Komisji tekst był omawiany na forum Grupy Roboczej ds. Telekomunikacji i Społeczeństwa Informacyjnego w dniach 13 stycznia, 10 i 23 marca oraz 18 i 26 maja 2015 r.

3. W dniu 26 maja 2015 r. grupa ta przeanalizowała kompromisowy tekst przygotowany przez prezydencję (9014/15) z myślą o wypracowaniu podejścia ogólnego na Radzie ds. TTE w dniu 12 czerwca 2015 r. Podczas tego posiedzenia prezydencja zapowiedziała wprowadzenie niewielkich zmian w motywach 28 i 33.
4. Znaczna większość delegacji poparła kompromisowy wniosek prezydencji.
5. Zmiany w porównaniu z pierwotnym wnioskiem Komisji zaznaczono symbolem [...], a nowy tekst podkreślono. Proszę zwrócić uwagę, że poniższy tekst jest identyczny z tekstem zamieszczonym w dokumencie 9027/15 przedstawionym Coreperowi w dniu 29 maja 2015 r.
6. W dniu 29 maja 2015 r. prezydencja przedłożyła Komitetowi Stałych Przedstawicieli kompromisowy wniosek, który ma zostać przyjęty jako podejście ogólne przez Radę ds. TTE (Telekomunikacja) w dniu 12 czerwca 2015 r. i ma posłużyć jako podstawa negocjacji z Parlamentem Europejskim mających na celu zbadanie możliwości uzyskania porozumienia w pierwszym czytaniu.
7. Komitet Stałych Przedstawicieli potwierdził porozumienie osiągnięte przez grupę roboczą co do tekstu zawartego w załączniku do niniejszej noty i przekazał tę wersję tekstu na Radę ds. TTE (Telekomunikacja) w dniu 12 czerwca z myślą o wypracowaniu podejścia ogólnego do tego wniosku.

III. PODSUMOWANIE

8. Na tej podstawie Rada jest proszona o przyjęcie na posiedzeniu w dniu 12 czerwca 2015 r. podejścia ogólnego do przedmiotowego wniosku w wersji zawartej w załączniku do niniejszej noty.

Wniosek

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiająca program w sprawie rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych, przedsiębiorstw i obywateli (ISA²)

Interoperacyjność jako środek modernizacji sektora publicznego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 172,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W serii deklaracji ministerialnych (w Manchesterze w dniu 24 listopada 2005 r., w Lizbonie w dniu 19 września 2007 r., w Malmö w dniu 18 listopada 2009 r. oraz w Granadzie w dniu 19 kwietnia 2010 r.) ministrowie zwrócili się do Komisji o ułatwienie współpracy między państwami członkowskimi poprzez wdrożenie transgranicznych i międzysektorowych rozwiązań interoperacyjnych, które umożliwią świadczenie skuteczniejszych i bezpieczniejszych usług publicznych. Ponadto państwa członkowskie uznały, że należy świadczyć lepsze usługi publiczne, przeznaczając na nie jednocześnie mniej zasobów, oraz że możliwości w zakresie usług administracji elektronicznej da się zwiększyć poprzez promowanie kultury współpracy i poprzez poprawę warunków interoperacyjności w europejskich administracjach publicznych.

¹ Dz.U. C z , s. .

² Dz.U. C z , s. .

- (2) W swoim komunikacie z dnia 19 maja 2010 r. do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie Europejskiej agendy cyfrowej³ (EAC), czyli jednej z inicjatyw przewodnich strategii „Europa 2020”⁴, Komisja podkreśliła, że interoperacyjność ma zasadnicze znaczenie dla maksymalizacji społecznego i gospodarczego potencjału ICT, a tym samym agendę cyfrową uda się zrealizować jedynie pod warunkiem zagwarantowania interoperacyjności.
- (3) W swoim HYPERLINK "<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0744:FIN:EN:PDF>" \h komunikacie z dnia 16 grudnia 2010 r. Komisja wprowadziła europejską strategię interoperacyjności oraz europejskie ramy interoperacyjności.
- (4) Na szczeblu Unii interoperacyjność ułatwia udaną realizację polityk. Interoperacyjność stanowi warunek skutecznego i efektywnego wdrażania w szczególności niżej wymienionych polityk.
- (5) W obszarze rynku wewnętrznego dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2006/123/WE⁵ zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia usługodawcom możliwości realizacji – drogą elektroniczną i w kontekście transgranicznym – wszystkich procedur i formalności wymaganych w przypadku świadczenia usług poza granicami własnego państwa.
- (6) W obszarze prawa spółek dyrektywa 2012/17/UE⁶ nakłada wymóg zapewnienia interoperacyjności centralnych rejestrów handlowych i rejestrów spółek państw członkowskich za pośrednictwem centralnej platformy. Połączenie rejestrów spółek zagwarantuje transgraniczną wymianę informacji między rejestrami oraz ułatwi obywatelom i przedsiębiorstwom dostęp na szczeblu UE do danych na temat spółek, zwiększając tym samym pewność prawną w środowisku biznesowym w Europie.
- (7) W obszarze środowiska dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2007/2/WE⁷ nakłada wymóg przyjęcia wspólnych przepisów wykonawczych ustanawiających regulacje dotyczące interoperacyjności. W szczególności dyrektywa ta nakłada wymóg dostosowania infrastruktury krajowych, tak by zagwarantować interoperacyjność oraz dostępność danych i usług przestrzennych w wymiarze transgranicznym w Unii.

³ COM(2010) 245.

⁴ COM(2010) 2020.

⁵ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym; Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36.

⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/17/UE z dnia 13 czerwca 2012 r. zmieniająca dyrektywę Rady 89/666/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/56/WE i 2009/101/WE w zakresie integracji rejestrów centralnych, rejestrów handlowych i rejestrów spółek.

⁷ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE); Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1.

- (8) W obszarze spraw wewnętrznych i wymiaru sprawiedliwości zwiększona interoperacyjność stanowi podstawę funkcjonowania wizowego systemu informacyjnego (VIS)⁸, systemu informacyjnego Schengen II (SIS II)⁹, europejskiego systemu daktyloskopijnego (Eurodac)¹⁰ oraz portalu „e-Sprawiedliwość”¹¹. Ponadto w dniu 24 września 2012 r. Rada przyjęła konkluzje, w których wezwała do wprowadzenia europejskiego identyfikatora prawodawstwa oraz podkreśliła potrzebę interoperacyjnego wyszukiwania i wymiany informacji prawnych opublikowanych w krajowych dziennikach urzędowych i promulgatorach, dzięki wykorzystaniu unikalnych identyfikatorów i ustrukturyzowanych metadanych.
- (9) Interoperacyjność ma kluczowe znaczenie dla udanego prowadzenia polityk w obszarze cel, opodatkowania i akcyzy, w funkcjonowaniu transeuropejskich systemów teleinformatycznych, które obejmują wszystkie państwa członkowskie i wspierają funkcjonowanie interoperacyjnych usług biznesowych finansowanych z programów Fiscalis 2013 i Cła 2013 wdrażanych i obsługiwanych przez Komisję i administracje krajowe. Aktywa uzyskane w ramach programów Fiscalis 2013 i Cła 2013 dostępne są na potrzeby dzielenia się nimi i wykorzystywania ich w innych obszarach polityki.
- (10) W obszarze zdrowia dyrektywa 2011/24/UE¹² zawiera przepisy służące ułatwieniu dostępu do bezpiecznej, wysokiej jakości transgranicznej opieki zdrowotnej. W szczególności dyrektywa ustanawia sieć e-zdrowie, która ma umożliwić sprostanie wyzwaniom związanym z interoperacyjnością systemów zdrowotnych. Sieć może przyjmować wytyczne dotyczące minimalnych zestawów danych, które mają być wymieniane w wymiarze transgranicznym w przypadku nieplanowanej opieki w nagłych wypadkach oraz usług elektronicznych recept ponad granicami krajowymi.
- (11) W obszarze funduszy europejskich art. 122 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013¹³ nakłada wymóg, by wszelka wymiana informacji między beneficjentami i organami zarządzającymi, instytucjami certyfikującymi, organami kontrolnymi i pośredniczącymi, odbywała się za pośrednictwem elektronicznych systemów wymiany danych. Systemy te mają ułatwić interoperacyjność z ramami krajowymi i unijnymi oraz sprawić, by beneficjenci nie musieli przedkładać jakichkolwiek wymaganych informacji więcej niż jeden raz.

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS); Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60–81.

⁹ Rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II); Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4–23.

¹⁰ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2725/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. dotyczące ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej; Dz.U. L 316 z 15.12.2000, s. 1–10.

¹¹ <https://e-justice.europa.eu>

¹² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej; Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 45–65.

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006; Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.

- (12) W obszarze informacji sektora publicznego – w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/37/UE¹⁴ podkreślono, że organy sektora publicznego powinny, tam gdzie jest to możliwe i stosowne, udostępniać dokumenty w formacie otwartym przeznaczonym do odczytu komputerowego wraz z metadanymi, zawierające jak najbardziej precyzyjne i szczegółowe informacje, w formacie gwarantującym interoperacyjność, możliwość ponownego wykorzystania i dostępność.
- (13) W obszarze identyfikacji [...] elektronicznej – w [...] rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 910/2014 w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylającym dyrektywę 1999/93/WE¹⁵ [...] przewidziano [...] ustanowienie ram interoperacyjności do celów interoperacyjności systemów identyfikacji elektronicznej. [...]
- (14) W obszarze normalizacji ICT – w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012¹⁶ interoperacyjność określana jest jako jeden z zasadniczych rezultatów normalizacji.
- (15) W obszarze badań i innowacji – w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 ustanawiającym program „Horyzont 2020”¹⁷ wyraźnie wspomniano, że interoperacyjne rozwiązania i normy w ICT stanowią kluczowe czynniki umożliwiające partnerstwo przedstawicieli różnych sektorów na szczeblu unijnym. Współpraca skupiona na wspólnych, otwartych platformach technologicznych, zapewniająca efekty zewnętrzne i efekt dźwigni, umożliwi wielu zainteresowanym stronom czerpanie korzyści z nowych osiągnięć i tworzenie dalszych innowacji.

¹⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/37/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2003/98/WE w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego; Dz.U. L 175 z 27.6.2013, s. 1.

¹⁵ [...] Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73–114.

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE; Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12.

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Horyzont 2020” — program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające decyzję nr 1982/2006/WE; Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 104.

- (16) Jeżeli chodzi o zamówienia publiczne, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr: 2014/25/UE¹⁸, 2014/24/UE¹⁹ i 2014/23/UE²⁰ z dnia 28 marca 2014 r. nakładają na państwa członkowskie obowiązek wdrożenia systemu elektronicznych zamówień publicznych. Dyrektywy te stanowią, że narzędzia i urządzenia wykorzystywane do komunikowania się drogą elektroniczną, jak również ich właściwości techniczne, muszą być interoperacyjne z powszechnie wykorzystywanymi produktami technologii informacyjnych i komunikacyjnych. Ponadto dyrektywa 2014/55/UE²¹ w sprawie fakturowania elektronicznego w zamówieniach publicznych, przyjęta przez Parlament w dniu 11 marca 2014 r., dotyczy ustanowienia normy europejskiej dotyczącej fakturowania elektronicznego w zamówieniach publicznych w celu zagwarantowania interoperacyjności między elektronicznymi systemami fakturowania w całej UE.
- (17) Interoperacyjność jest także jednym z podstawowych elementów instrumentu „Łącząc Europę” ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013²² w obszarze infrastruktury i usług łączy szerokopasmowych. W rozporządzeniu (UE) nr 283/2014²³ w sprawie wytycznych dotyczących sieci transeuropejskich w dziedzinie infrastruktury telekomunikacyjnej wyraźnie wspomina się, że operacyjnym priorytetem tego instrumentu, umożliwiającym osiągnięcie zakładanych celów, jest interoperacyjność, łączność, trwały rozwój, obsługa i rozbudowa transeuropejskiej infrastruktury w zakresie usług cyfrowych, jak również jej koordynacja na szczeblu Unii.
- (18) Na szczeblu politycznym Rada wielokrotnie wzywała do zapewnienia jeszcze większej interoperacyjności w Europie oraz kontynuowania wysiłków na rzecz modernizacji europejskich administracji publicznych. [...] W [...] dniach 24–25 października 2013 r. Rada Europejska przyjęła konkluzje, w których podkreśliła, że należy kontynuować modernizację administracji publicznych, szybko wdrażając takie usługi jak administracja elektroniczna, e-zdrowie, e-fakturowanie oraz e-zamówienia, które opierają się na interoperacyjności.
- (19) Podchodzenie do kwestii interoperacyjności z perspektywy jednego tylko sektora niesie ze sobą ryzyko przyjęcia różnych lub niekompatybilnych rozwiązań w poszczególnych państwach bądź sektorach, które to rozwiązania stworzą nowe elektroniczne bariery utrudniające odpowiednie funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz powiązanej swobody przepływu, jak również zaszkodzą otwartości i konkurencyjności rynków, a także realizacji usług świadczonych w interesie ogólnym obywatelom i przedsiębiorstwom. Aby zmniejszyć to ryzyko państwa członkowskie i Unia powinny zintensyfikować wysiłki na rzecz zapobieżenia rozdrobnieniu rynku oraz zagwarantowania transgranicznej i międzysektorowej interoperacyjności w toku wdrażania przepisów, ograniczając równocześnie koszty i obciążenia administracyjne, jak również promować wspólnie uzgodnione rozwiązania ICT, przy jednoczesnym zagwarantowaniu odpowiedniego zarządzania.

¹⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE; Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243.

¹⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE; Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65-242.

²⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji; Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 1-64.

²¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/55/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fakturowania elektronicznego w zamówieniach publicznych; Dz.U. L 133 z 6.5.2014, str. 1.

²² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające instrument „Łącząc Europę”, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 913/2010 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 680/2007 i (WE) nr 67/2010; Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 129.

²³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 283/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie wytycznych dotyczących sieci transeuropejskich w dziedzinie infrastruktury telekomunikacyjnej, uchylające decyzję nr 1336/97/WE; Dz.U. L 86 z 21.3.2014, s. 14.

- (20) Kolejne programy powinny służyć zagwarantowaniu spójnego opracowywania i realizacji globalnych i sektorowych strategii, ram prawnych, wytycznych, usług i narzędzi w zakresie interoperacyjności, aby zaspokoić wymogi wynikające z ogólnounijnych polityk, takich jak:
- program IDA (1999-2004) ustanowiony decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1719/1999/WE²⁴ oraz decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1720/1999/WE²⁵;
 - program IDABC (2005–2009) ustanowiony decyzją 2004/387/WE w sprawie usług eGovernment²⁶; oraz
 - program ISA (2010–2015) ustanowiony decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 922/2009/WE²⁷.
- (21) Działania realizowane w ramach programów IDA, IDABC oraz ISA znacząco przyczyniły się do zagwarantowania interoperacyjności w elektronicznej wymianie informacji między organami administracji publicznej w Unii. W swojej rezolucji w sprawie konkurencyjnego jednolitego rynku cyfrowego — administracja elektroniczna jako projekt przewodni (z dnia 3 kwietnia 2012 r.)²⁸ Parlament Europejski uznał wkład programu ISA i jego nadrzędną rolę w definiowaniu, promowaniu i wspieraniu wdrażania rozwiązań interoperacyjnych i ram w zakresie interoperacyjności dla europejskich administracji publicznych, uzyskiwaniu synergii, promowaniu ponownego wykorzystywania rozwiązań oraz przekształcaniu wymogów dla administracji publicznych w zakresie interoperacyjności na specyfikacje i normy w zakresie usług cyfrowych.

²⁴ Decyzja nr 1719/1999/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie szeregu wytycznych, w tym identyfikacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, dotyczących transeuropejskich sieci elektronicznej wymiany danych między administracjami (IDA); Dz.U. L 203 z 3.8.1999, s. 1.

²⁵ Decyzja nr 1720/1999/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 1999 r. przyjmująca szereg działań i środków w celu zapewnienia interoperacyjności i dostępu do transeuropejskich sieci elektronicznej wymiany danych między administracjami (IDA); Dz.U. L 203 z 3.8.1999, s. 9.

²⁶ Decyzja 2004/387/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie interoperatywnego świadczenia ogólnoeuropejskich usług eGovernment dla administracji publicznej, przedsiębiorstw i obywateli (IDABC); Dz.U. L 144, z 30.4.2004, s. 62 oraz Dz.U. L 181 z 18.5.2004, s. 25 (sprostowanie).

²⁷ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 922/2009/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych (ISA); Dz.U. L 260 z 3.10.2009, s. 20.

²⁸ Dokument A7-0083/2012.

- (22) Ponieważ decyzja nr 922/2009/WE przestanie obowiązywać z dniem 31 grudnia 2015 r., potrzebny jest nowy unijny program na rzecz rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych, przedsiębiorstw i obywateli (ISA²), [...] aby opracować, utrzymać i promować całościowe podejście do interoperacyjności w celu wyeliminowania fragmentacji w obrazie sytuacji w zakresie interoperacyjności w Unii, ułatwić skuteczne i efektywne elektroniczne interakcje transgraniczne lub międzysektorowe między europejskimi administracjami publicznymi oraz między tymi administracjami a obywatelami i przedsiębiorstwami, ustalić, tworzyć i obsługiwać rozwiązania interoperacyjne wspierające wdrażanie unijnych polityk i działań oraz ułatwić ponowne wykorzystywanie rozwiązań interoperacyjnych przez europejskie administracje publiczne. [...]
- (23) Rozwiązania tworzone lub wdrażane w ramach [...] programu ISA² powinny, w miarę możliwości, tworzyć część spójnego środowiska usług ułatwiających kontakty pomiędzy europejskimi administracjami publicznymi, przedsiębiorstwami i obywatelami oraz zapewniających, ułatwiających i umożliwiających transgraniczną i międzysektorową interoperacyjność.
- (24) Także obywatele i [...] przedsiębiorstwa, jako użytkownicy końcowi, powinni korzystać ze wspólnych, nadających się do ponownego wykorzystania oraz interoperacyjnych usług związanych z bezpośrednią obsługą klientów, wynikających z lepszej integracji procesów i wymiany danych za pośrednictwem działów wsparcia administracyjnego europejskich administracji publicznych.
- (25) Program ISA² powinien być instrumentem modernizacji europejskich administracji publicznych.
- (26) Interoperacyjność jest bezpośrednio powiązana z korzystaniem z norm i wspólnych specyfikacji oraz zależy od tych elementów. Program ISA² powinien promować oraz, w odpowiednich przypadkach, wspierać, częściową lub pełną normalizację istniejących rozwiązań interoperacyjnych. Należy to osiągnąć we współpracy z innymi działaniami normalizacyjnymi na szczeblu Unii, europejskimi organizacjami normalizacyjnymi oraz innymi międzynarodowymi organizacjami normalizacyjnymi.
- (27) Modernizacja administracji publicznych stanowi jeden z zasadniczych priorytetów dla udanego wdrożenia strategii „Europa 2020” i jednolitego rynku cyfrowego. W tym kontekście roczne analizy wzrostu gospodarczego opublikowane przez Komisję w latach 2011, 2012 i 2013 pokazują, że jakość europejskich administracji publicznych ma bezpośredni wpływ na otoczenie gospodarcze i w związku z tym ma zasadnicze znaczenie dla stymulowania produktywności, konkurencyjności i wzrostu gospodarczego. Znajduje to wyraźne odzwierciedlenie w zaleceniach dla poszczególnych państw, w których wezwano do konkretnych działań na rzecz reformy administracji publicznej.

- (28) Rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 zawiera cel tematyczny „wzmacnianie zdolności instytucjonalnych instytucji publicznych i zainteresowanych stron oraz sprawności administracji publicznej”. W tym kontekście należy powiązać program ISA² z innymi inicjatywami przyczyniającymi się do modernizacji europejskich administracji publicznych, w szczególności w odniesieniu do prac nad interoperacyjnością [...], [...] a także należy dążyć do uzyskania synergii z tymi inicjatywami.
- (29) Interoperacyjność europejskich administracji publicznych dotyczy wszystkich szczebli administracji: europejskiego, lokalnego, regionalnego i krajowego. Dlatego też istotne jest, aby w rozwiązaniach uwzględniono potrzeby poszczególnych szczebli, jak również – w odpowiednich przypadkach – potrzeby obywateli i przedsiębiorstw.
- (30) Krajowe organy administracji można wspierać w ich wysiłkach poprzez szczególne instrumenty realizowane w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych. Bliska współpraca w ramach programu ISA² powinna doprowadzić do maksymalizacji korzyści oczekiwanych dzięki takim instrumentom poprzez zagwarantowanie, by finansowane projekty były uzgodnione z ogólnounijnymi ramami interoperacyjności oraz specyfikacjami, takimi jak europejskie ramy interoperacyjności.
- (31) W niniejszej decyzji ustanawia się pulę środków finansowych na cały czas trwania programu ISA², która podczas rocznej procedury budżetowej ma stanowić dla Parlamentu Europejskiego i Rady główną kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 17 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r.²⁹ pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami.
- (32) Należy rozważyć możliwość wykorzystania funduszy przedakcesyjnych dla ułatwienia krajom kandydującym udziału w programie ISA² oraz przyjęcia i dalszej realizacji w tych krajach rozwiązań stworzonych w jego ramach.
- (33) Program ISA² powinien przyczyniać się do realizacji wszelkich inicjatyw następczych w kontekście strategii „Europa 2020” oraz EAC. Aby zapobiec powielaniu wysiłków, należy w nim uwzględnić inne unijne programy i inicjatywy w obszarze rozwiązań, usług i infrastruktury ICT, w szczególności instrument „Łącząc Europę” ustanowiony w rozporządzeniu (UE) nr 1316/2013, [...] program „Horyzont 2020” ustanowiony w rozporządzeniu (UE) nr 1291/2013 oraz plan działania w sprawie e-administracji ustanowiony w komunikacie Komisji COM(2010) 743 final, jak i jego przyszłe aktualizacje. Do celów racjonalizacji należy przy planowaniu posiedzeń komitetu programu ISA² w jak największym stopniu uwzględniać planowanie posiedzeń związanych z innymi odpowiednimi inicjatywami i programami unijnymi [...].

²⁹ Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami; Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1-11.

- (34) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej decyzji należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze służące przyjmowaniu kroczącego programu prac. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady³⁰.
- (35) Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, jeżeli – w uzasadnionych przypadkach związanych z ustanowieniem kroczącego programu prac – jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą.
- (36) Celami niniejszej decyzji są: opracować, utrzymać i promować całościowe podejście do interoperacyjności, ułatwić skuteczne i efektywne elektroniczne interakcje transgraniczne lub międzysektorowe między europejskimi administracjami publicznymi oraz między tymi administracjami a obywatelami i przedsiębiorstwami, ustalić, tworzyć i obsługiwać rozwiązania interoperacyjne wspierające wdrażanie unijnych polityk i działań oraz ułatwić ponowne wykorzystywanie rozwiązań interoperacyjnych przez europejskie administracje publiczne. Z uwagi na to, iż cele te [...] nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez same państwa członkowskie, ponieważ ustanowienie funkcji koordynującej na szczeblu europejskim byłoby trudne i kosztowne na poziomie państw członkowskich, gdyby miały się tego podjąć same państwa członkowskie, i mogą w związku z tym – ze względu na skalę i efekty proponowanych działań – zostać lepiej osiągnięte na szczeblu unijnym, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną we wspomnianym artykule, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

³⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję; Dz.U. L 55 z 28.12.2011, s. 13.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1
Przedmiot i cel

1. Niniejsza decyzja ustanawia program na rzecz rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych, przedsiębiorstw i obywateli (zwany dalej „programem ISA²”) na lata 2016–2020.

[...] Celem programu ISA² jest:

- opracowanie, utrzymanie i promowanie całościowego podejścia do interoperacyjności w Unii w celu wyeliminowania fragmentacji w obrazie sytuacji w zakresie interoperacyjności w Unii;
- ułatwienie skutecznych i efektywnych elektronicznych interakcji transgranicznych lub międzysektorowych między europejskimi administracjami publicznymi oraz między tymi administracjami a obywatelami i przedsiębiorstwami; [...]
- ustalenie, tworzenie i obsługiwane rozwiązań interoperacyjnych wspierających wdrażanie unijnych polityk i działań;
- ułatwienie ponownego wykorzystywania rozwiązań interoperacyjnych przez europejskie administracje publiczne.

[...] [...]

[...] [...]

4. Program ISA² zastępuje unijny program na rzecz rozwiązań interoperacyjnych dla administracji publicznych ustanowiony decyzją nr 922/2009/WE (zwany dalej „programem ISA”) oraz konsoliduje, promuje i rozszerza zakres związanych z nim działań.

Artykuł 2
Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- (1) „interoperacyjność” oznacza możliwość współdziałania odrębnych i zróżnicowanych organizacji na rzecz osiągnięcia wspólnie uzgodnionych i korzystnych dla wszystkich stron celów, co obejmuje dzielenie się informacjami i wiedzą pomiędzy tymi organizacjami poprzez wspierane przez nie procesy biznesowe, za pomocą wymiany danych między ich odpowiednimi systemami technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT);
- (2) „rozwiązania interoperacyjne” oznaczają wspólne ramy, wspólne usługi i generyczne narzędzia ułatwiające współpracę między odrębnymi i zróżnicowanymi organizacjami, które są albo niezależnie finansowane i tworzone w ramach programu ISA² albo też tworzone we współpracy z innymi inicjatywami Unii, w oparciu o ustalone wymagania europejskich administracji publicznych;
- [...] [...]
- [...] [...]
- (5) „wspólne ramy” oznaczają specyfikacje, normy, metodyki, wytyczne, wspólne aktywa semantyczne oraz podobne podejścia i dokumenty;
- (6) „wspólne usługi” oznaczają potencjał organizacyjny i techniczny do dostarczania [...] europejskim administracjom publicznym wspólnie uzyskanych rezultatów, w tym systemów operacyjnych, aplikacji i cyfrowej infrastruktury o charakterze generycznym, które spełniają wspólne wymagania użytkowników w różnych dziedzinach polityki oraz na różnych obszarach geograficznych, wraz z ich wspierającymi mechanizmami zarządzania operacyjnego;
- (7) „generyczne narzędzia” oznaczają systemy, platformy referencyjne, wspólne platformy i platformy współpracy oraz generyczne komponenty, które spełniają wspólne wymagania użytkowników w różnych dziedzinach polityki oraz na różnych obszarach geograficznych;
- (8) „działania” oznaczają projekty, rozwiązania będące już w fazie operacyjnej oraz środki towarzyszące;
- (9) „projekt” oznacza realizowany stopniowo w wyznaczonym czasie ciąg precyzyjnie sformułowanych zadań związanych z określonymi wymaganiami użytkowników;
- (9a) „zawieszone działania” oznaczają działania w ramach programu ISA², których finansowanie zostało zawieszone na pewien okres, ale których cele są nadal aktualne i które wciąż podlegają monitorowaniu i ocenie w ramach programu ISA²;

- (9b) „kryteria kwalifikowalności” oznaczają zestaw kryteriów, które muszą spełniać działania, aby mogły kwalifikować się do finansowania w ramach programu ISA²;
- (9c) „kryteria priorytetyzacji” oznaczają kryteria, zgodnie z którymi ustala się priorytety działań kwalifikujących się do finansowania w ramach programu ISA² do umieszczenia w kroczącym programie prac;
- (10) „środki towarzyszące” oznaczają:
- środki strategiczne [...];
 - środki służące pogłębianiu świadomości;
 - środki wspierające zarządzanie programem ISA²;
 - środki związane z dzieleniem się doświadczeniami oraz wymianą i promowaniem dobrych praktyk;
 - środki na rzecz promowania ponownego wykorzystywania istniejących rozwiązań interoperacyjnych;
 - środki służące budowaniu wspólnot oraz zwiększaniu potencjału; oraz
 - środki służące zapewnieniu synergii z inicjatywami mającymi istotne znaczenie dla interoperacyjności w innych obszarach unijnej polityki;
- (10a) „instrumenty wspierające dla administracji publicznych” oznaczają narzędzia, ramy, wytyczne, specyfikacje w zakresie interoperacyjności, które wspierają europejskie administracje publiczne przy projektowaniu, realizowaniu i obsłudze rozwiązań interoperacyjnych;
- (10b) „europejskie administracje publiczne” oznaczają administracje publiczne na szczeblu europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym;
- (10c) „użytkownicy końcowi” programu ISA² oznaczają europejskie administracje publiczne, obywateli i przedsiębiorstwa;
- (10d) „kluczowe czynniki umożliwiające interoperacyjność” oznaczają rozwiązania interoperacyjne, których użycie przez użytkowników końcowych jest niezbędne, aby umożliwić sprawne i skuteczne świadczenie usług publicznych drogą elektroniczną;
- (11) „europejska referencyjna architektura interoperacyjności (EIRA)” oznacza architekturę o strukturze generycznej, złożoną z zestawu zasad i wytycznych mających zastosowanie do wdrażania rozwiązań interoperacyjnych w Unii Europejskiej;
- (12) „europejska kartografia interoperacyjności (EIC)” oznacza repozytorium rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych dostarczonych przez instytucje Unii i państwa członkowskie, zaprezentowanych we wspólnym formacie i zgodnych ze szczególnymi kryteriami w zakresie możliwości ponownego wykorzystywania i interoperacyjności, które mogą być reprezentowane w ramach EIRA.

Program ISA² ma na celu wspierać i promować:

- (a) ocenę, doskonalenie, [...], obsługę i ponowne wykorzystywanie istniejących transgranicznych lub międzysektorowych rozwiązań interoperacyjnych;
- (b) opracowywanie, ustanawianie,[...], doprowadzanie do dojrzałości, obsługę i ponowne wykorzystywanie nowych transgranicznych lub międzysektorowych rozwiązań interoperacyjnych;
- (c) ocenę konsekwencji proponowanych lub przyjętych przepisów Unii w obszarze ICT;
- (d) ustalanie luk w prawodawstwie szkodzących interoperacyjności między europejskimi administracjami publicznymi;
- [...] [...]
- [...] [...]
- f1) opracowywanie mechanizmów, które określają w sposób wymierny i ilościowy korzyści wynikające z rozwiązań interoperacyjnych;
- f2) opracowywanie metod oceny oszczędności pod względem kosztowym wynikających z wdrażania rozwiązań interoperacyjnych;
- f3) uzyskanie i przeanalizowanie ogólnego obrazu sytuacji w zakresie interoperacyjności w Unii przez ustanowienie, utrzymanie i doskonalenie EIRA i EIC jako instrumentów mających ułatwiać ponowne wykorzystywanie istniejących rozwiązań interoperacyjnych oraz ustalenie obszarów, w których takich rozwiązań nadal brakuje;
- f4) utrzymanie, aktualizację, promowanie i monitorowanie realizacji europejskiej strategii interoperacyjności (EIS), EIF i EIRA;
- g) ocenę, aktualizację i promowanie istniejących wspólnych specyfikacji i norm oraz opracowywanie, ustanawianie i promowanie nowych wspólnych specyfikacji i norm za pośrednictwem unijnych platform normalizacyjnych, jak również – w odpowiednich przypadkach – we współpracy z europejskimi lub międzynarodowymi organizacjami normalizacyjnymi; oraz
- [...] [...]

i *nowa*) utrzymanie platformy umożliwiającej dostęp do najlepszych praktyk i współpracę na ich rzecz. Platforma ta działa również jako środek podnoszenia świadomości na temat dostępnych rozwiązań i ich rozpowszechniania oraz pomoc w unikaniu powielania wysiłków;

j *nowa*) doprowadzenie do dojrzałości nowych usług i narzędzi w zakresie interoperacyjności oraz utrzymywanie i obsługiwanie istniejących usług i narzędzi w zakresie interoperacyjności na zasadzie tymczasowej.

[...]

Artykuł 4 *Zasady ogólne*

Działania zainicjowane lub kontynuowane w ramach programu ISA² muszą:

- (a) być użyteczne i zaspokajać ustalone potrzeby;
- (b) być zgodne z następującym zestawem zasad:
 - pomocniczość i proporcjonalność;
 - koncentracja na użytkowniku;
 - włączanie i dostępność;
 - bezpieczeństwo i prywatność;
 - wielojęzyczność;
 - uproszczenie procedur administracyjnych;
 - przejrzystość;
 - zachowanie informacji;
 - ochrona danych;
 - otwartość;
 - możliwość ponownego wykorzystania;
 - technologiczna neutralność i przystosowalność; oraz
 - skuteczność i efektywność;
- (c) umożliwiać rozciągnięcie ich zakresu i zastosowania na inne obszary działalności lub polityki; oraz
- (d) wykazywać trwałość pod względem finansowym, organizacyjnym i technicznym.

Artykuł 5
Działania

1. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi i zgodnie z przepisami wykonawczymi ustanowionymi w art. 7a, realizuje działania określone w krocącym programie prac, ustanowionym na mocy art. 7 [...].
2. Działania w formie projektów składają się – w odpowiednich przypadkach – z następujących faz:
 - zainicjowanie;
 - planowanie,
 - wykonanie;
 - zamknięcie; oraz
 - monitorowanie i kontrola.

Fazy konkretnych projektów określone są w momencie, w którym działanie zostaje włączone do krocącego programu prac. Realizacja działań może być prowadzona zgodnie z metodą iteratywną.

3. Realizacja programu ISA² odbywa się ze wsparciem środków towarzyszących.

[...] (przeniesiony i zmieniony jako art. 7a)

[...][...]

[...][...]

[...][...]

[...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

Artykuł 6a (nowy)
Kwalifikowalność

Wszystkie działania, które mają być finansowane w ramach programu ISA², spełniają wszystkie następujące kryteria kwalifikowalności:

- a) cel programu ISA² określony w art. 1 ust. 1;
- b) jedno lub więcej działań programu ISA² określone w art. 3;
- c) zasady programu ISA² określone w art. 4;
- d) warunki finansowania przedstawione w art. 9.

Artykuł 6b (nowy)
Priorytetyzacja

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 wszystkie działania kwalifikujące się do finansowania w ramach programu ISA² grupowane są według priorytetów zgodnie z następującymi kryteriami priorytetyzacji:
 - a) wkład w obraz sytuacji w zakresie interoperacyjności, mierzony tym, jak ważne i niezbędne jest działanie do tego, aby uzupełnić obraz sytuacji w zakresie interoperacyjności w Unii;
 - b) zakres działania, mierzony tym, jakie horyzontalne skutki ma po zakończeniu działanie w różnych sektorach;
 - c) zasięg geograficzny działania, mierzony stopniem penetracji działania w państwach członkowskich;
 - d) pilność działania, mierzony pilnością działania w oparciu o jego duży potencjalny wpływ i przy uwzględnieniu braku innych źródeł finansowania;
 - e) możliwość ponownego wykorzystania działania, mierzona wielkością jego wyników, które można ponownie wykorzystać;
 - f) powiązanie z inicjatywami Unii, mierzone poziomem współpracy działania z inicjatywami Unii, takimi jak jednolity rynek cyfrowy, oraz poziomem wkładu działania w te inicjatywy.
2. Kryteria priorytetyzacji wymienione w ust. 1 mają równą wagę. Kwalifikujące się działania spełniające więcej z tych kryteriów niż inne kwalifikujące się działania uzyskują wyższy priorytet, który jest zawierany w kroczącym programie prac.

Artykuł 7
Kroczący program prac

1. Do [6 miesięcy po dacie wejścia w życie programu ISA²] [...], do celów realizacji działań i z zastrzeżeniem niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające kroczący program prac [...] na cały okres stosowania niniejszej decyzji. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 10 ust. 2. Komisja może zmienić ten kroczący program prac co najmniej raz do roku według tej samej procedury.

W kroczącym programie prac określa się, ustala według priorytetów, dokumentuje, wybiera, projektuje, wdraża, obsługuje i ocenia [...] działania [...], [...] promuje się ich rezultaty oraz, z zastrzeżeniem art. 9 ust. 5, zawiesza i kończy finansowanie działań.

2. Do kroczącego programu prac mogą być włączone jedynie działania zgodne z [...] art. 6a i 6b. [...]

3. Projekt, który został pierwotnie zainicjowany i opracowany w ramach programu ISA lub innej unijnej inicjatywy, może zostać włączony do kroczącego programu prac w dowolnej fazie jego realizacji.

*Artykuł 7a (zmieniony dawny artykuł 6)
Przepisy wykonawcze*

1. Przy wdrażaniu programu ISA² należy odpowiednio uwzględnić europejską strategię interoperacyjności oraz europejskie ramy interoperacyjności [...].
- [...] *(przeniesiony jako ust. 7a) [...]*
3. Aby zapewnić interoperacyjność między systemami krajowymi i unijnymi, specyfikacja rozwiązań interoperacyjnych tworzona jest w nawiązaniu do istniejących lub nowych norm europejskich bądź do publicznie dostępnych lub otwartych specyfikacji dotyczących wymiany informacji i integracji usług.
4. Ustanawianie lub doskonalenie rozwiązań interoperacyjnych opiera się – w stosownych przypadkach – na dzieleniu się doświadczeniami oraz na wymianie i promocji dobrych praktyk bądź też środki te towarzyszą temu procesowi. Wszystkie zainteresowane strony są zachęcane do dzielenia się doświadczeniami i dobrymi praktykami, promuje się również przeprowadzanie odpowiednich konsultacji społecznych.
- [...] [...]
6. Przy [...] wdrażaniu rozwiązań interoperacyjnych w ramach programu ISA² należycie uwzględnia się, w stosownych przypadkach, [...] EIRA.
7. Rozwiązania interoperacyjne i ich aktualizacje ujmowane są w EIC oraz udostępniane, w stosownych przypadkach, do ponownego wykorzystania przez europejskie administracje publiczne.
- 7a. Do udziału w projektach zachęca się jak największą liczbę państw członkowskich. Państwa członkowskie mogą przyłączyć się do działania na każdym etapie i są do tego zachęcane przez Komisję.
- 7b. Aby uniknąć powielania wysiłków, rozwiązania interoperacyjne finansowane w ramach programu ISA² odnoszą się do wyników osiągniętych w ramach odpowiednich inicjatyw Unii lub państw członkowskich, w stosownych przypadkach, i ponownie wykorzystują istniejące rozwiązania interoperacyjne.
8. Komisja okresowo monitoruje wdrażanie i ponowne wykorzystywanie rozwiązań interoperacyjnych w Unii w ramach kroczącego programu prac ustanowionego na podstawie art. 7 ust. 1.

9. Aby zmaksymalizować synergię oraz zapewnić podjęcie połączonych i wzajemnie uzupełniających się wysiłków, działania są koordynowane – w stosownych przypadkach – z innymi odpowiednimi inicjatywami Unii.

[...] [...]

Artykuł 8 *Przepisy budżetowe*

1. Fundusze uwalniane są w momencie, gdy projekt lub rozwiązanie w fazie operacyjnej zostaje włączony(-e) do krocącego programu prac lub po udanej realizacji fazy projektu określonej w krocącym programie prac lub jakiegokolwiek jego zmienionej wersji.
2. Zmiany krocącego programu prac dotyczące przyznanych środków budżetowych w wysokości przekraczającej 400 000 EUR na działanie wprowadza się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 10 ust. 2.
3. Działania realizowane w ramach programu ISA² mogą wymagać udzielania zamówień na usługi zewnętrzne, które to zamówienia podlegają przepisom UE dotyczącym zamówień publicznych ustanowionym w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 966/2012.

Artykuł 9 *[...]Finansowanie działań*

1. Opracowywanie, ustanawianie i doskonalenie wspólnych ram i generycznych narzędzi jest finansowane z programu ISA². Stosowanie tych ram i narzędzi jest finansowane przez [...] europejskie administracje publiczne.
 2. Opracowywanie, ustanawianie, [...] doprowadzanie do dojrzałości i doskonalenie wspólnych usług jest finansowane z programu ISA². Z programu ISA² można również finansować scentralizowaną realizację takich usług na szczeblu Unii, w przypadkach gdy tego rodzaju realizacja uznawana jest [...] za leżącą w interesie Unii oraz jest należycie uzasadniona w krocącym programie prac. We wszystkich pozostałych przypadkach korzystanie z tych usług finansowane jest z innych źródeł.
 3. Rozwiązania interoperacyjne przejęte przez program ISA² [...] albo w celu doprowadzenia ich do dojrzałości, albo utrzymania ich na zasadzie tymczasowej, są finansowane z programu ISA² do czasu, gdy zostaną przejęte przez inne programy lub inicjatywy.
 4. Środki towarzyszące są finansowane z programu ISA².
- 5nowy. Finansowanie działania może zostać zawieszone lub zakończone zgodnie z wynikami monitorowania i kontroli w oparciu o ocenę tego, czy działanie nadal zaspokaja stwierdzone potrzeby, oraz o ocenę skuteczności i efektywności działania.

Artykuł 10
Komitet

1. Komisję wspiera komitet ds. rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych (komitet ISA²). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu [...] rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku gdy jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, Komisja niezwłocznie przyjmuje mające natychmiastowe zastosowanie akty wykonawcze zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. Akty te obowiązują nie dłużej niż 6 miesięcy.

Artykuł 11
Monitorowanie i ocena

1. Komisja [...] regularnie monitoruje realizację i wpływ programu ISA² [...], oceniając, czy jego działania nadal zaspokajają stwierdzone potrzeby. [...] Dąży ona również do uzyskania synergii z uzupełniającymi programami Unii.
2. Komisja przekazuje komitetowi ISA² roczne sprawozdanie z realizacji programu ISA².
3. Program ISA² podlega ocenie okresowej i ocenie końcowej, których wyniki zostaną przekazane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, odpowiednio, [...] do dnia 30 września 2019 r. oraz 31 grudnia 2021 r. W tym kontekście właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może zwrócić się do Komisji o przedstawienie wyników oceny oraz udzielenie odpowiedzi na pytania postawione przez jej członków.
4. W ramach oceny bada się takie kwestie jak istotność, skuteczność, efektywność, użyteczność, trwałość i spójność działań realizowanych w ramach programu ISA². W ocenie końcowej bada się ponadto, w jakim zakresie osiągnięto cel programu ISA².
5. Funkcjonowanie programu ISA² ocenia się pod kątem celu ustanowionego w art. 1 ust. 1 oraz działań przewidzianych w krocącym programie prac. Realizację celu ocenia się w szczególności za pośrednictwem szeregu kluczowych czynników umożliwiających interoperacyjność oraz szeregu instrumentów wspierających dla administracji publicznych dostarczonych europejskim administracjom publicznym i wykorzystywanych przez te administracje. Wskaźniki służące ocenie rezultatów i wpływu programu określa się w krocącym programie prac.

6. W ramach oceny bada się również korzyści, jakie Unia odniosła w związku z realizacją wspólnych polityk, określa potencjalne przypadki nakładania się działań i pole do ulepszeń oraz weryfikuje synergii z innymi inicjatywami Unii, w szczególności z instrumentem „Łącząc Europę”. [...]
7. Ukończone lub zawieszone działania pozostają przedmiotem ogólnej oceny programu. Są one monitorowane pod kątem ich pozycji w ogólnym układzie rozwiązań interoperacyjnych w Europie oraz oceniane pod względem ich absorpcji, użytkowania i ponownego wykorzystywania.
8. Ocena programu ISA² zawiera, w odpowiednich przypadkach, informacje dotyczące:
 - (a) ilościowych korzyści uzyskiwanych dzięki rozwiązaniom interoperacyjnym poprzez powiązanie ICT z potrzebami użytkowników końcowych;
 - (b) ilościowych pozytywnych rezultatów rozwiązań interoperacyjnych opartych na ICT.

Artykuł 12

Współpraca międzynarodowa

1. W programie ISA² mogą uczestniczyć państwa Europejskiego Obszaru Ekonomicznego oraz kraje kandydujące w ramach ich odpowiednich umów z Unią.
2. Wspierana jest współpraca z innymi państwami trzecimi oraz organizacjami i instytucjami międzynarodowymi, zwłaszcza w ramach partnerstwa eurośródziemnomorskiego i partnerstwa wschodniego, a także z państwami sąsiadującymi, zwłaszcza z państwami Bałkanów Zachodnich i z państwami regionu Morza Czarnego. Koszty z tym związane nie są pokrywane w ramach programu ISA².
3. W stosownych przypadkach program ISA² obejmuje promowanie ponownego wykorzystywania przez państwa trzecie stworzonych w jego ramach rozwiązań.

Artykuł 13
Inicjatywy pozaunijne

Bez uszczerbku dla innych polityk Unii, rozwiązania interoperacyjne stworzone lub realizowane w ramach programu ISA² mogą być wykorzystywane w ramach pozaunijnych inicjatyw, do celów niezarobkowych, o ile budżet ogólny Unii nie zostanie obciążony dodatkowymi kosztami, a realizacja głównego celu Unii związanego z danym rozwiązaniem nie jest zagrożona.

Artykuł 14
Przepisy finansowe

1. Pula środków finansowych przeznaczona na realizację działania Unii na podstawie niniejszej decyzji w okresie jej stosowania wynosi 130 928 000 EUR.
2. Roczne środki są zatwierdzane przez władzę budżetową w granicach przewidzianych w ramach finansowych.
3. Środki finansowe przydzielone na realizację programu można również wykorzystać do pokrycia wydatków związanych z działaniami w zakresie przygotowania, monitorowania, kontroli, audytu i oceny, które są regularnie niezbędne do zarządzania programem i osiągnięcia jego celów.

Artykuł 15
Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2020 r., z wyjątkiem art. 11, który stosuje się do dnia 31 grudnia 2021 r.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący
